

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Egduno presbytero [et] socijs martyribus. Cap[itulum]. cxcvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

episcopo et alijs pluribus tempore iustini in
noris claruit in britannia cis marina. Lus aut
sanctus elducus in plantis triticum seminasset
ne vastaretur ab alitibus marinis: paulum ad
huc iuenculum custodem adhibuit. Quo nocte
dormitante ager vastas. Sed excitatus mane
damnum segetis aduertit: oratione fusa agrum am
biuit: auesque se mouere non valentes alarum vir
tute deposita: vt oues ad claustrum abegit. Ad
cernens abbas: et quid sibi hoc velle interrogans:
respondit paulus illos esse segetis hostes:
quos captos ad ipsum duxerat puniendos. Quod
pater videns et miraculum stupens aues abire
precepit. ¶ Rogatus a sorore vt aluens eius
iuxta mare positus dilateret: ad mare accessit:
nudasque sibi cedentes usque ad certum locum sibi vi
sum insequi cepit: vbi lapillis modicis factatis:
mari mandauit ne lapillos transire presumeret.
Quod usque hodie factum est. Nam et eo redeire lapilli
in columnarum magnitudine excreuerunt. ¶ Te
poris processu abbas factus est. Qui die quodam
discipulis per aridas siluas vagantibus et siti
deficientibus: solo percussis: humosque in triplici
loco defossa tres fontes de terra produxit: usque
in presentem tempore permanentes. Sed et draco
nem infestum qui etiam armatos plurimos inua
debat: stolla sacerdotali collum eius constrin
gens: sicut agnum ad mare usque deduxit: et in pro
fundum equozis demersit. Postmodum autem electus
episcopus leoneus. Quis dudum reuolvens: clarus
sanctitate in pace quiescit. iiii. idus martii.

¶ De sanctis Egduno presbytero
et socijs martyribus. Cap. cxcvi.

Egdunus presbyter et
socij. vii. martyres apud civitatem
nicomedie sub diocletiano perse
cutione passi sunt. Qui diebus sin
gulis singulis eorum suffocati sunt: vt
ceteris meritis incurreret. Quorum passio recolitur
iiii. idus martii: vt adeo in martiologio scribitur.

¶ De sancta Euphrasia virgine. Cap. cxcvii.

Euphrasia virgo filia an
tigonis senatoris et euphrasie nobilissi
me de civitate constantinopolitana tpe
theodosij imperatoris origine duxit.
Eius pater augusto amicissimus et propinquus
totius lycie negocia gubernabat. Post cuius or
sum parentes eius celibem vitam duxerunt. Antigo
nus vero anno integro elemosinis et sanctis ope
ribus intentus: post annum die clausit extremum.
Pater vero adhuc iuuenis que per triennium eius
viro vixerat: in sancta viduitate deo seruire stu
dens apud imperatorem cum filia degebat. Qui
filiam eius euphrasiam annorum. v. cuiusdam magno
principi despondit: donec perfecte etatis existens
eidem matrimonio iungeret. Eum autem post
aliquod tempus euphrasia antigonem relicta ab

augusta suaderetur: vt alteri eam petenti nube
ret senatori: euphrasia inolesto serens et ne ad
hoc compelleretur timens: cum filia sua euphra
sia ex vire latentem discessit: et ad possessiones
suas in egyptum accessit: vbi consistens eccl
sias et monasteria seruorum dei sepius visitabat
et multas elemosinas faciebat. ¶ Erat autem
in thebaide monasterium dominarum habens vir
gines. ccc. in summa vire sanctitate domino seru
entes vbi continue ieiunium arduum seruabat:
et vnaqueque manibus operabatur. Dum autem eu
phrasia cum infantula locum illum frequentius vi
sitarer: cepit infantula in vita virginum delectari:
et audiens que ab eis de christo dicebantur ad in
gressum monasterij percucino habitum monaster
ij induit: et in cenobium montalis effecta intro
ducit. Quam mater domino commendauit et filiam anno
rum. vii. in monasterio dimisit. Que summa hu
militate et sancta conuersatione pollere cepit.
Dataque sibi magistra iulia psalterium breui tempo
re didicit: et mira obedientia in cunctis ministris
sterijs pre cunctis profecit. Post modicum temporis
euphrasia mater virginis moritur: et in mona
sterio sepelitur. Euphrasia vero iunior omnes sa
cultates paternas pauperibus erogauit. Eum
autem ad perfectam venisset etatem: sponsus
suis per litteras imperatoris ad eam ad con
fugium requisit: sed ipsa imperatori rescri
bens vt pote christo iam nupta temporale con
nubium denegauit: vt inde et in monasterio sum
ma abstinentia deo seruicium famulari cepit.
Quasque diaboli tentationes pertulit: propter
quas superandas penitentia mirabiliter se affli
xit. Nam et lapidem capiti supposuit: et cinerem
superstratum consperxit: aliquando per tres vel quat
tuor dies: aliquando hebdomada integra se in
dia maceravit. Eius patientia abbatissa ten
tare volens: lapidem magnamque a duabus femi
nis basulandum diebus singulis de horro ad fur
num et inde ad horum per dies. xx. ipsam portare
iussit: que illa cum omni humilitate detulit: non
murmurans neque de labore impozabilis: neque
de inanitate precepti. Et cum iterum diabolus
eam tentaret quod senatoris filia ad altarium mis
nisterium esset submissa: cepit adhuc vilioribus
officijs se occupare: et in coquina ollas abluere
et immundicias expozare: nec propter hec ab ab
stinentia se solita subtrahere: nec officium in ec
clesia dimittebat. Eum autem eidem quedam germana
na noie improperaret: quod talia opera preter huius
procrisis ostenderet: et ob hoc abbatissa illam